

[Bernhard Baunsgaard]

vedtage denne folketingsbeslutning i denne folketingssamling. Der må være et solidt flertal for den, idet jeg går ud fra, at venstre vil stemme for den, når vi har fået disse undersøgelser, og jeg håber så, at venstre kan overtale de øvrige regeringspartier til det. Det vil jeg da i hvert fald mene måtte være et rimeligt mål for udvalgsbehandlingen. Lad os få oplysningerne via departementet. Ministeren må kunne sætte et par folk derovre til at søge de oplysninger, og lad os så få det gennemført efter den opskrift, som venstre gav her, nemlig at det bør være domstolene, der afgør erstatningen, og at vi stryger det omsvøbsdepartement, erstatningsnævnet jo i så tilfælde ville være.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne først takke for en altovervejende positiv modtagelse af dette beslutningsforslag.

Justitsministeren og specielt socialdemokratiets ordfører hældede mest til, at nu skulle vi sende forslaget over til det udvalg, der også blev nævnt i forbindelse med SFs lige netop drøftede forslag. Det kan man da godt overveje, synes jeg, når det drejer sig om det generelle, om billighedsprincippet eller retsprincippet, men jeg har svært ved at se, at det skulle være nødvendigt eller særlig velbegrundet, når det drejer sig om det meget begrænsede antal sager, som er særlig oprørende, og hvor det drejer sig om at få indført retsprincippet for de sager, der allerede er pådømt, og hvor erstatningerne allerede er udmålt ved domstolene. De sager synes jeg godt man kunne pille ud.

Jeg synes også, at man godt kan sætte spørgsmålstegn ved, hvorvidt det udvalg, som de andre ting skal behandles i, egentlig er rigtigt sammensat til dette her. Det har jo ikke specielt med voldtægtssager at gøre. Det er en del af dem – en væsentlig del af dem – men erstatningsnævnsområdet er jo et helt generelt område, hvor der i princippet er alle mulige andre sager også. I det materiale, justitsministeren har overladt retsudvalget, får vi ganske vist ikke det andet udvalgs sammensætning. Vi får kun at vide, hvem der er udpeget til formand for det, men jeg noterede op, da justitsministeren nævnte det, at – hvis jeg fik det hele med – der var repræsentanter for retsvæsenet, Advokatrådet, og så

kommer noget ret specifikt: ligestillingsrådet, Danske Kvinders Nationalråd, Dansk Kvindesamfund og Joan-Søstrene. Hvorfor det skulle være den allermest relevante sammensætning for et udvalg, der skal kigge på erstatningsnævnets funktion og lovgivningen om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, har jeg lidt svært ved at se. Så jeg synes, det er overflødigt i hvert fald for den del af sagerne vedkommende, som er afgjort og udmålt ved domstolene.

Dér var jeg meget glad for især venstres ordførers indlæg. Jeg mener, vi er helt på linje i denne sag. Vi har de samme ideelle ønsker – som hr. Bjørn Elmquist sagde – med hensyn til denne lovgivning, nemlig at det skal være et egentligt retskrav, at det også skal omfatte tingsskade, og at det burde være et domstolsanliggende.

Når vi har afstået fra at foreslå det så kategorisk, har det kun været, fordi vi ikke kunne få oplyst de økonomiske konsekvenser. Som man kan se på det spørgsmål, jeg ikke bare loyalt henviser til, men aftrykker i forslaget som bilag, har vi ikke kunnet få de oplysninger, men som det også fremgår af bemærkningerne, er vi enige med venstre i, at det ville være det ideelle. Vi har ikke villet overbyde og foreslå noget, der måske viser sig at være mægtig dyrt, eller hvoroverfor vi kan blive mødt med økonomiske indvendinger, som vi ikke kan svare på, fordi vi ikke kan få oplysningerne. Derfor har vi foreslået noget, der er betydelig mere beskedent.

Men jeg er også enig med venstres ordfører i, at det er mærkeligt, at vi ikke kan få disse oplysninger, især i betragtning af, at denne lov i sin tid blev gennemført under den udtrykkelige forudsætning, at nu skulle man se i et par år, hvordan den virkede, og derefter skulle man tage spørgsmålet om billighed eller retsprincip op igen. At man så har haft en administration af loven, hvor nævnet simpelt hen ikke er i stand til at lave de oversigter – og jeg har været igennem nævnets årsberetninger, hvoraf man heller ikke kan se det – kan ikke være rigtigt.

Jeg synes, at behandlingen i salen i dag viser, at det nu er et krav til justitsministeriet, at disse oversigter laves.

Vi skal ikke have nogle mystiske oversigter over fremadrettet virksomhed, som selvfølgelig, som hr. Bjørn Elmquist rigtigt siger, vil være påvirket af, at man nu ved, man bliver